

Dt kapitola 2.

[1] Potom jste se obrátili a táhli dál do pouště cestou k Rákosovému moři, jak Hospodin ke mně mluvil. Po mnoho dní jsme obcházeli pohoří Seír. [2] Tu mi Hospodin řekl: [3] "Už dosti dlouho obcházíte toto pohoří. Obráťte se na sever. [4] Lidu přikáž: "Procházíte územím svých bratří Ezauovců, sídlících v Seíru. Budou se vás bát, ale mějte se na pozoru. [5] Nedrážděte je, neboť z jejich země vám nedám ani šlépěj půdy. Pohoří Seír jsem dal do vlastnictví Ezauovi. [6] Za stříbro si od nich budete kupovat pokrm, abyste měli co jíst, za stříbro si od nich budete opatřovat vodu, abyste měli co pít. [7] Hospodin, tvůj Bůh, ti při veškeré práci tvých rukou žehnal; znal tvé putování touto velikou pouští. Už po čtyřicet let je Hospodin, tvůj Bůh, s tebou; v ničem jsi nestrádal." [8] Přešli jsme tedy mimo území svých bratří Ezauovců, sídlících v Seíru, stranou cesty vedoucí pustinou od Élatu a Esjón-geberu. Tam jsme se obrátili a pokračovali směrem na Moábskou step. [9] Tu mi Hospodin řekl: "Nedotírej na Moába a nedráždi ho k válce, neboť z jeho země ti nedám do vlastnictví nic. Ar jsem dal do vlastnictví synům Lotovým." [10] Předtím v něm sídlili Emejci, veliký a početný lid, vysoký jako Anákovci; [11] ti byli stejně jako Anákovci pokládáni za Refájced, Moábci je však nazývali Emejci. [12] V Seíru zase předtím sídlili Chorejci, ale Ezauovci si je podrobili; vyhladili je před sebou a usadili se na jejich místě, jako učinil Izrael se svou vlastní zemí, kterou jim dal Hospodin. [13] "Nuže vzhůru, přejděte potok Zered." I přešli jsme potok Zered. [14] Doba, po kterou jsme putovali z Kádeš-barneje, až jsme překročili potok Zered, činila třicet osm let, dokud z tábora nevyhynulo do jednoho celé pokolení bojovníků, jak jim přísahal Hospodin. [15] To právě Hospodinova ruka byla proti nim a uváděla je ve zmatek, dokud z tábora nevyhynuli do jednoho. [16] Když pak všichni bojovníci z lidu do jednoho vymřeli, [17] Hospodin ke mně promluvil: [18] "Dnes procházíš moábským územím, městem Arem, [19] a přibližuješ se k Amónovcům. Nedotírej na ně a nedráždi je, neboť ze země Amdónovců ti nedám do vlastnictví nic. Dal jsem ji do vlastnictví synům Lotovým." [20] Také ona byla pokládána za zemi Refájců; předtím v ní sídlili Refájci, Amónovci je však nazývali Zamzumci. [21] Byl to veliký a početný lid, vysoký jako Anákovci. Hospodin je před nimi vyhladil, takže si je podrobili a usadili se na jejich místě, [22] jak to učinil pro Ezauovce sídlící v Seíru. Vyhladil před nimi Chorejce, takže si je podrobili a usadili se na jejich místě, a zde jsou až dosud. [23] Avejce, sídlící ve dvorcích až do Gázy, vyhladili zase Kaftórci, kteří vytáhli z Kaftóru a usadili se na jejich místě. [24] "Vzhůru, táhněte dál a přejděte potok Arnón. Hleď, vydal jsem ti do rukou chešbónského krále Síchona, Emorejce a jeho zemi. Začni ji obsazovat a vydráždí je tak k válce. [25] Dnešním dnem začínám nahánět strach a bázeň z tebe národům pod celým nebem. Až o tobě uslyší zprávu, budou se před tebou třást a chvěť úzkostí." [26] Tehdy jsem poslal posly z pouště Kedemótu k chešbónskému králi Síchonovi s pokojným vzkazem: [27] "Rád bych prošel tvou zemí. Půjdu jenom po cestě, neodbočím napravo ani nalevo. [28] Za stříbro mi prodáš pokrm, abych měl co jíst, a za stříbro mi dáš vodu, abych měl co pít. Chci pouze pěšky projít, [29] jak mi to dovolili Ezauovci, sídlící v Seíru a Moábci sídlí v Aru, jen co přejdu přes Jordán do země, kterou nám dává Hospodin, náš Bůh." [30] Ale chešbónský král Síchon nesvolil, abychom prošli, neboť Hospodin, tvůj Bůh zatvrdil jeho ducha a dal mu srdce zpupné, aby ti ho vydal do rukou, jak se dnešního dne stalo. [31] Tu mi Hospodin řekl: "Hleď, už ti vydávám Síchona a jeho zemi. Začni jeho zemi obsazovat." [32] Síchon vytrhl proti nám do Jahsy k boji s veškerým svým lidem. [33] A Hospodin, náš Bůh, nám ho vydal. Porazili jsme ho i jeho syny a všechn jeho lid. [34] V oné době jsme dobyli všechna jeho města, vyhubili jsme každé jeho město jako klaté, muže, ženy i děti; nenechali jsme nikoho vyváznout. [35] Jen dobytek a kořist z měst, která jsme dobyli, jsme si ponechali jako lup. [36] Od Aróeru, který je na břehu potoka Arnónu, a od města, které je tam v úvalu, až do Gileádu nebyla pro nás žádná tvrz nedobytná; to vše nám vydal Hospodin, náš Bůh. [37] Jen k zemi Amónovců ses nepřiblížil, k celému pásmu při potoku Jaboku, ani k městům v pohoří a vůbec nikam, kam nám Hospodin, náš Bůh, zakázal.